

Värmland / Säffle / Kila kyrkogård

Ragnar och Ingeborg Norström

Ragnar Norström föddes 1917 i Kalvhagen, Botilsäter. Föräldrarna var Gustaf Adolf Norström, född 1884 i Millesvik och Augusta Karlsdotter, född 1884 i Botilsäter. 1943 gifte sig Ragnar med Ingeborg Andreasson från Västra Takene i Kila, född 1919. Hon var systerdotter till Anna Andreasson, Mor Anna på Harnäs.

Ragnar och Ingeborg bodde i Bäck, By när familjen utökades med Karin 1944 och Kjell-Allan 1945. Till familjen hörde också fostersonen Asbjörn. 1956 flyttade familjen till Halla i Kila, som ligger som sista hus på höger sida innan man kommer fram till Hökevägen. Från 1963 till 1980 arbetade Ragnar som kyrkvaktmästare vid Kila kyrka. Han avled 1987 och Ingeborg levde fram till 2005.

Jag träffade Ragnar hösten 1980 när jag började min prästtjänst i Kila. Han kom till prästgården med en tiokilos gädda på mopeden. Storfiskaren hade presenterat sig och berättaren och humoristen likaså. På hans visitkort kunde också ha stått jägare, snickare, påhittare, skådespelare och medmänniska. Många är episoderna och berättelserna som fortfarande lever och får oss att le.

I sin svåger Arthurs snickeriverkstad, Fintaverken, tillverkade han många bord och stolar som han skänkte till försäljningar för Röda korset och församlingen. Han deltog också i tillverkningen av fönstren i nya församlingshemmet vars invigning han fick uppleva i mars 1987. I kyrkans sakristia står ett av hans bord och i hembygdsgården på Harnäs, finns ett bord och en hövdingastol av Ragnar.

Ragnar och Ingeborg fick många år i den lilla stugan på Halla. Där bodde tidigare skraddaren på Halla som också var orgeltrampare i kyrkan. Ragnar deltog i kyrkobröderna och Ingeborg i kyrkans syförening. Röda korset låg dem båda varmt om hjärtat. Jag jordfäste Ragnar i juli 1987 och många saknade nu en person som under åren i yrket följt Kilabor till den sista vilan.

Ragnar på Halla lever kvar i mångas minnen. Jag skrev ett In memoriam i Säffle-Tidningen över honom där bland annat dessa rader fanns med:

"Många kände Ragnar på Halla som kyrkvaktaren, som snickaren, som jägaren eller fiskaren. Jag kommer främst att minnas honom som den trogne vännen. Vännen med glimten i ögat, med leendet och skrattet, med hjälpende handen, med uppmuntrande orden fyllda med kunskap och erfarenhet."

Skrivet av

Gösta Törnqvist